

Verklaring voorzitter

Geachte aanwezigen, afgevaardigden van afdelingen, gelieerden en geassocieerden, leden,

Om met de deur in huis te vallen: na 5 jaar stop ik als voorzitter van de MRV. Dit besluit heb ik zeker niet lichtvaardig genomen en ik wil graag toelichten waarom ik ertoe ben gekomen.

In de afgelopen jaren ben ik meerdere malen geconfronteerd met grensoverschrijdend gedrag binnen de MRV. Dit werd onder mijn aandacht gebracht door leden die mij vertelden over hoe zij zich onheus behandeld voelden door andere leden. Ook heb ik uit de tweede hand zaken vernomen die grensoverschrijdend gedrag betroffen. En ik heb zelf gedragingen waargenomen die voor mij over de grens gingen.

Het ging hierbij specifiek over het buitensluiten van ruiters (ook voor activiteiten), vrouwonvriendelijk gedrag en pestgedrag. Allemaal zaken die vallen binnen de definitie en regelingen betreffende grensoverschrijdend en ongewenst gedrag van het ministerie van defensie.

Toen ik daar kennis van kreeg, heb ik er eerst voor gekozen om de verantwoordelijke bestuurders binnen de MRV hierover aan te spreken. Ook heb ik sommige individuen die het betrof (zowel slachtoffers als daders) gesproken over hetgeen was voorgevallen. Dat leidde niet tot veranderingen. Slachtoffers die ik later opnieuw sprak, hadden nauwelijks of geen empathie ervaren of werden er zelfs erop aangesproken dat ze erover met mij in gesprek waren gegaan. Ook kreeg ik zelf te maken met verwijten, omdat ik mij ermee bemoeide. Het grensoverschrijdende gedrag zette zich voort, en er tekende zich een zeker patroon af.

Dit baarde mij grote zorgen en op enig moment heb ik dan ook mijn medebestuurders geïnformeerd over mijn waarnemingen en de meldingen die ik had gekregen. Wij waren het er als bestuur over eens dat we iets moesten doen en duidelijk aan moeten geven dat grensoverschrijdend gedrag binnen de MRV onacceptabel is.

Omdat wij de Militaire Ruitersportvereniging zijn, was onze inzet om aan te sluiten bij de defensieregeling voor grensoverschrijdend gedrag. Wij realiseerden ons daarbij wel degelijk dat er ook reservisten en oud-militairen lid zijn van de MRV evenals leden van de Nationale Politie en de Studentenweerbaarheden.

Na overleg met juristen van het ministerie van Defensie moesten we een (in ieder geval voor mij) ontnuchterende conclusie trekken: in formele, juridische zin is de MRV geen militaire vereniging. Gebruik maken van de defensieregeling betreffende grensoverschrijdend gedrag bleek daardoor niet mogelijk.

We hebben als bestuur vervolgens contact gezocht met het Centrum voor Veilige Sport (CVS) die voor sportbonden die zijn aangesloten bij NOC*NSF, een regeling biedt om grensoverschrijdend en ongewenst gedrag te kunnen melden en om daar onderzoek naar te kunnen doen. Omdat de MRV lid is van de KNHS en de KNHS is aangesloten bij NOC*NSF, kunnen de MRV en haar leden derhalve een beroep doen op de regeling van het CVS.

Binnen het bestuur werd in overleg met het CVS een aangepaste regeling op papier gezet die onze leden de mogelijkheid biedt om grensoverschrijdend gedrag te melden. Deze regeling staat ter kennisneming op de agenda van deze ALV als agendapunt 8.

Wij waren het erover eens dat de regeling zou worden bekend gesteld middels een nieuwsbericht dat reeds voor de ALV zou worden uitgegeven. Binnen het bestuur was echter een meerderheid van mening dat in dat nieuwsbericht niet gerefereerd mocht worden aan eerder grensoverschrijdend gedrag binnen onze vereniging. De meerderheid van het bestuur wilde de eerdere meldingen en gedragingen, nota bene de directe aanleiding voor deze regeling, low-key houden. Daar was ik het niet mee eens en na lange overwegingen, was de opstelling van die meerderheid binnen het bestuur, mijn medebestuurleden, voor mij het breekpunt.

Ik vind de 'CVS'-regeling al aan de magere kant en ik heb er grote moeite mee dat wij daarin expliciet melding maken ervan dat de MRV - in formele zin - geen militaire vereniging is. Vanuit de eenheid van bestuur wilde ik daar echter overheen stappen. Maar om vervolgens in onze communicatie niet te benoemen dat er binnen de MRV eerder sprake is geweest van grensoverschrijdend gedrag, dat was voor mij het verloochen van de eerdere slachtoffers en dat ging mij te ver. Ik kan geen voorzitter zijn in een bestuur dat gevallen van grensoverschrijdend gedrag uit het recente verleden negeert. De feiten liegen immers niet: er zijn MRV-leden die in de afgelopen jaren grensoverschrijdend gedrag naar andere MRV-leden hebben getoond. Er zijn leden die daardoor de MRV hebben verlaten of dat overwogen. Nogmaals, het betreft meerdere gevallen van buitensluiten, vrouwonvriendelijk gedrag en pestgedrag.

Ik ga hier geen namen noemen van slachtoffers of daders.

Ik spreek de hoop uit dat de eerdere slachtoffers van grensoverschrijdend gedrag, als de MRV-regeling bekend wordt gesteld, alsnog melding zullen doen bij het CVS, dat er een gedegen onderzoek volgt en dat de daders ter verantwoording worden geroepen. Dan kan de MRV hopelijk weer een vereniging zijn waar iedereen zich veilig en welkom voelt en waar niemand wordt buitengesloten, gepest of onheus wordt bejegend op basis van geslacht, de kleur van het uniform, de rang, of anderszins.

Na 5 jaar trotse voorzitter van de MRV te zijn geweest, kies ik ervoor om tussentijds af te treden en mijn laatste jaar in functie niet af te maken. Ik heb mijn medebestuurleden aangegeven dat ik graag bereid ben voor een adequate functie-overdracht aan mijn opvolger te zorgen. Vanavond leid ik dus voor de laatste keer deze ALV als uw voorzitter.

Indien mijn medebestuurleden willen reageren op hetgeen ik zojuist met u heb gedeeld, is daarvoor nu de ruimte. En als u vragen heeft, wil ik daarna deze beantwoorden.

Ik dank u voor uw aandacht.